

Getuigenis Catherine - Echtgenote van een COPD patiënt

“De schok”

Toen hij mij vertelde dat hij COPD had, dacht ik dat het zeer vlug achteruit zou gaan. Ik had zeer veel schrik. Dat is voor mij een emotionele slag geweest: ik beelde mij mijn man in met een zuurstoffles. Ik wist niet dat er verschillende stadia waren in de ziekte, ik dacht dat het zeer snel achteruit zou gaan. En in werkelijkheid is de ziekte bij hem stabiel, dankzij regelmatig sporten.

Advies:

Ik kan enkel zorgen dat ik er ben voor mijn man. Hij weet dat ik naast hem sta en dat ik er voor hem ben als het even wat moeilijker gaat. In zijn geval kan je de ziekte op het eerste zicht niet zien. Fysieke activiteit heeft een zeer positief effect bij hem. Vorig jaar heeft hij een tijd niet kunnen sporten als gevolg van een val. Het was niet eenvoudig om te recupereren; we hebben het verschil gevoeld! Sport is voor ons van levensbelang. Als is het maar wandelen, genieten van de zon, bewegen, op stap gaan... Als je dat niet hebt, kom je in een vicieuze cirkel terecht. De ziekte heeft een negatieve impact op de mensen en kan ze isoleren. Je moet aandachtig blijven.